

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avgvstini Barbosæ I. V. D. Lvsitani, Protonotarii, Et
Ivdicis Apostolici designati pro Tribunali Nunciaturæ
Hispaniæ, ac insignis Ecclesiæ Vimaransenis Thesaurarij
Maioris, Collectanea Doctorvm, Qui ...**

Barbosa, Agostinho

Venetiis, 1643

9. Qu[a]estorum eleemosynaru[m] nomen, & vsus penitus tollitur.
Indulge[n]tias, & spirituales gratias ordinarij publicent, & duo de Capitulo
fideliter eleemosynas recipiant sine vlla mercede.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14108

3. Episcopum posse visitare illa monasteria commendata, perpetuo vnita alijs Ecclesijs, vel pijs locis, etiamsi ipsa loca sint sub regulari protectione, refert decifum Armendar. in addit. ad recop. legum Nauarre lib. 1. tit. 6. de visitat. num. 100.
4. *β* Etiam exempta. Visitationem vicinioris Episcopi nullo modo effugi posse, quamuis loca sint exempta, seu nullius, censuit Ror. dec. 396. p. 1. recent. & dec. 501. num. 5. p. 2. recent.
5. *γ* Ab Episcopis. Idem ab inferioribus, Abbatibus scilicet, Prioribus, Praepositis, & alijs iurisdictionem habentibus, vt per Azor. instit. moral. p. 1. lib. 12. c. 18. vers. 6.
6. Capitulum Sede vacante non posse visitare monasteria exempta, qua visitat Episcopus auctoritate Apostol. resoluit Aloyf. Ricc. in praxi aurea resolut. 118. num. 4.
- δ* Annis singulis. Vide metipsum de officio & potest. Episcopi p. 3. alleg. 73. num. 2.
7. *ε* Et cura animarum, &c. Ecclesias ubi cura animarum exercetur, visitari posse ab Ordinarijs, etiamsi illa essent Militum Hierosolymitanorum, ita tamen, vt illa dumtaxat visitent, qua animarum curam, illiusque exercitium & Sacramentorum administrationem respiciunt, refert decifum Armendar. d. tit. 6. de visitat. num. 102.
8. Monachum exercentem curam animarum in Ecclesia vnita monasterio remoueri posse arbitrio Episcopi, absque eo quod teneatur deducere causas, neque eas iustificare, tenet Sel. in select. Canon. c. 12. num. 13, attestans ita fuisse decifum in Camarinen. 18. Septembris 1627.
9. *ζ* Quibuscumque appellationibus, &c. Non procedere si excedant modum, resoluit Ceuall. commun. contra communes tom. 4. quest. 897. num. 927.
10. *η* Et si in eis vigeret obseruantia Regularis, &c. Episcopum non debere se interponere in monasterijs, in quibus viget Regularis obseruantia, refert decifum Armendar. d. tit. 6. de visitat. num. 98. Ego ipse d. p. 3. allegat. 74. nu. 16. Stephan. VVeyms d. constitutione 17. num. 9. Nouar. xvi. supra.
11. *θ* Quod si admoniti intra sex menses, &c. Quando in monasterijs viget Regularis obseruantia, monere debet Episcopus eorum Superiores vt ipsi visitent, & corrigenda corrigant, qui si intra sex menses visitare neglexerint, Episcopus ipse visitare possit, & corrigere, nullo priuilegio, aut appellatione obstanti, vt per Campan. d. rubric. 12. cap. 13. num. 50. quem refert d. allegatione 74. num. 16. Stephan. VVeyms d. constitutione 17. num. 9. Laurentus de Franchis in controuer. inter Episcop. & Regular. cap. 6. vers. decimo.

Questorum eleemosynarum nomen, & vsus penitus tollitur. Indulgentias, & Spirituales gratias Ordinarij publicent, & duo de Capitulo fideliter eleemosynas recipiant sine vlla mercede.

CAPVT IX.

- 1 Doctores de materia huius text. & abusu, ac penis questorum eleemosynarum.
- 2 Eleemosynam querere quando Sedes Apost. alicui pio loco ex causa concedit, Episcopo qualiter rescribat.
- 3 Eleemosynarum questores potest Ordinarius, non obstante qualicunque exemptione, incarcerare, excommunicare, &c.
- 4 Priuilegia mendicantium ne prohibeantur petere eleemosynas, sunt abrogata per hoc decretum.
- 5 Fratres mendicantes non possunt ab Episcopis prohiberi quominus per se ipsos in diocesis ubi habent Conuentus, eleemosynas querant.
- 6 Regulares, qui ex institutione eleemosynas queritare solent, non tenentur petere ab Ordinarijs licentiā.
- 7 Indulgentia questuarie reuocata.

4 Conc. Lat. cap. 63. sub Innoc. 3. p. cum ex eo. de pen. & remiss. Clem. abufionibus eor. tit. & infra fell. vit. in decreto de Indul. & supra fell. 5. cap. 2.

CVM multa à diuersis antea Concilijs, tam Lateranensi, ac Lugdunensi, quam Viennensi, aduersus prauos eleemosynarum Questorum abusus remedia tunc adhibita, posterioribus temporibus reddita fuerint inutilia, potiusque eorum malitia ita quotidie magno fidelium omnium scandalo, & querela excrecere deprehendatur, vt de eorum emendatione nulla spes amplius relicta videatur, statuit, vt posthac in quibuscumque Christiana religionis locis eorum nomen, atque vsus penitus aboleatur, & nec ad officium huiusmodi exercendum, vllatenus admittantur *β* non obstantibus priuilegijs, Ecclesijs, monasterijs, hospitalibus, pijs locis, & quibusvis, cuiuscumque gradus, status, & dignitatis personis, concessis, aut consuetudinibus, etiam immemorabilibus. *γ* Indulgentias verò, aut alias spirituales gratias, quibus non ideo Christi fideles decet priuari, deinceps per Ordinarios locorum, & adhibitis duobus de Capitulo, debitum temporibus & populo publicandas esse decernit. Quibus etiam eleemosynas, atque oblata sibi charitatis subsidia, nulla prorsus mercede accepta, fideliter colligendi facultas datur, vt tandem celestes hos Ecclesiae thesauros non ad questum, sed ad pietatem exerceri, omnes verè intelligant.

1. **V**ide Nauar. de orat. miscel. 66. num. 2. Henric. in summ. lib. 7. cap. 19. à princip. Quarant. in summ. Bullary, verb. Archiepiscopi auctori. as. vers. 26. in fine. Fr. Emman. quest. regul. tom. 2. quest. 57. art. 7. & quest. 98. art. 1. Paul. Fusc. de visitat. lib. 1. cap. 30. ex num. 34. Auiles ad cap. 51. Pratorum, Auendan. de exequendis mand. lib. 2. cap. 30. Mich. Timoth. de Eccles. vitanā. lib. 1. tract. 2. cap. 12. Perez. l. 2. tit. 8. lib. 1. ordin. pag. 162. col. 2. Zoro. in praxi Episcop. part. 1. verb. questores. Piasec. in simili praxi part. 2. cap. 3. num. 47. vers. Indulgentias, Galet. in margarita casuum conscient. verb. eleemosyna 1. Aloyf. Ricc. in praxi aurea resolut. 290. Iul. Lauor. de indulgent. p. 2. cap. 13. Vgolin. de officio Episcopi ca. 8. §. 4. num. 6. metipsum in simili tract. part. 3. alleg. 109. & de officio & potest. Parrochi cap. 16. num. 25.

2. *α* Nec ad officium huiusmodi exercendum, &c. Quando Sedes Apostolic. rationabili ex causa concedit alicui pio loco vt possit eleemosynam querere, Episcopo ordinario rescribit per hæc verba.

& eleemosynas, quæ in tua ciuitate & diocesi pro vsu dicti Hospitalis dabuntur, permittas, dummodo personæ, quæ colligent eas, honeste vitæ, & spectata Religionis, & tuo iudicio approbate sint, minimèq; participes datarum eleemosynarum, & questorum nomen nullo modo gerat, sed simpliciter eleemosynarum collectores nuncupentur, qui que non publicent vllas indulgentias, nec concionentur, nec circumferant sua priuilegia, nec reliquias, nec minis, aut imprecationibus indicant fideles ad eleemosynam, non campanellam, atque instrumenta similia quadam questorum insignia ferant, pulsent ve ad excitandas personas, non petant eleemosynam tanquam debitam aut solitam, nec vlla arte (etiam pretextu dicendi orationes S. Antonij, aut alterius Sancti, vel alter) extorqueant pecuniam, sed simpliciter, per modestè, &

cmm

cum omni dexteritate petendo eleemosynâ pro sustentatione dicti Hospitalis, recipiant tantum quod sibi liberaliter offertur, neque super his eleemosynis ullam conventionem quovis modo faciant, etiâ in utilitatem dicti Hospitalis. Diligenter autem curabit Amplitudo tua, ut hæc omnia ritè observentur, & ad id diligenter animadvertat, immo (quo etiam Sanctitas sua conscientiam tuam gravari voluit) aduigilabit ut quicquid dictarum eleemosynarum nomine fuerit collectum, id totum in usum tantum ipsius Hospitalis, & non in alium conuertatur. Ex quo rescripto requisita plura quæ ad colligendas eleemosynas interueniri debent in personis ad hoc deputatis, colligunt Zerol. d. verb. questores, & Franc. Leo in thesauro fori Eccles. part. 1. cap. 7. num. 30. vers. quæstorum. In Hispania autem priuilegio Alexandri VI. ad petitionem Catholicorum Regum Ferdinandi & Elisabeth sunt deputate certæ personæ, ut bene & diligenter examinent, an sint verè literæ, quibus extorquent eleemosynas huiusmodi quæstuarij, quod priuilegium refert ad litteram Azened. l. 37. tit. 6. lib. 3. noua recop.

3. Non obstantibus priuilegijs, &c.] Ordinarium non obstante qualicumque exemptione posse incarcerare, excommunicare, & castigare huiusmodi eleemosynarum quæstores, prout expedire fuerit arbitratus, resoluit Eras. à Cochier de iurisdic. ordinarij in exemptis p. 2. quæst. 45. num. 96. quem refero d. par. 3. alleg. 109. num. 5. in fine.

4. Priuilegia medicantium ne prohibeantur petere eleemosynas, non sunt abrogata per hoc decretum Concilij, quia in eo tantum abolerunt quæstores qui prædicant, vel publicant indulgentias concessas his, qui manus adiutrices porrexerint pijs locis, pro quibus petunt eleemosynam, non verò in mendicantibus pro sui sustentatione quæstuantibus, iuxta quoddam decretum Pij V. reuocantis similes indulgentias quæstuaras concessas porrigentibus manus adiutrices pijs locis, vt per Fr. Emman. d. ro. 2. q. 52. art. 7. Sanch. in præcepta Decalogi tom. 2. lib. 7. cap. 24. num. 7. Hieron. Roderic. in compendio quæst. regul. resol. 59. num. 5. vbi subdit pro Ordine Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis captiuorum extare duas concessiones Benedicti XII. quibus conceditur quæstus eleemosynarum

dicti Ordinis pro redemptione captiuorum.

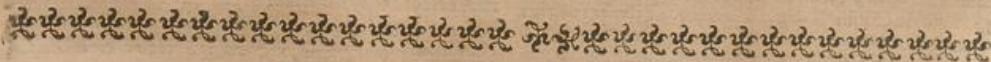
Fratres Ordinum mendicantium nequaquam posse ab Episcopis prohiberi quominus per se ipsos in diocesis, vbi habent Conuentus, eleemosynas querant, sed tantum si extra loca vbi monasteria existunt, querantur voluerint, teneri suorum superiorum licentiam ordinario ostendere, resoluit Marc. Anton. Genuens. in praxi Archiep. Neap. c. 59. num. 11. Campan. in diuersis iuris Canon. vrb. 12. c. 13. num. 134. Franc. Leo in thesauro fori Eccles. p. 4. ca. 2. num. 146. Piafec. in praxi Episcop. p. 2. c. 3. num. 47. vers. quoad quæstiones. Ego ipse d. alleg. 109. num. 10.

6. Regulares, qui ex institutione, aut facultate Sedis Apostol. eleemosynas querant, aut aliâ mendicare possunt, non teneri petere ab Ordinarijs licentiam eleemosynas per diocesim petendi, cum in erectione monasteriorum hæc licentia eis tacitè ab Ordinarijs impartita censeatur, vt per Aidan. in compendio canonie, resoluit. lib. 3. tit. 8. num. 6. attestans ita censuisse S. Congreg. Episcop. & Regul. in Venet. 6. Octobris 1597.

7. Indulgentias verò, &c.] Indulgentias omnes quæstuaras à Pio V. vel prædecessoribus concessas, vel in posterum concedendas quibuscunque personis & locis, pro quibus scilicet consequendis manus sunt porrigendæ adiutrices, etiam quæ quæstuarij facultatem quomodolibet continent, ab ipso Pio V. reuocatas esse asserunt Nauarr. consil. 79. de regular. in antiq. aliâ consil. 3. de panit. in nouis. Sayr. in florib. decif. sub illo tit. de Regularibus decif. 86. Galet. d. verb. Indulgentia 1. Ego ipse d. alleg. 109. num. 12.

8. Adhibitis duobus de Capitulo.] Ab Episcopo, non verò à Capitulo eligendos esse, refert decifum Iul. Laur. de indulgent. p. 2. c. 18. num. 9. Et si quando adhibentur ab Episcopis, seu locorum Ordinarijs in publicandis indulgentijs, alijve spiritualibus gratijs sine fraude tempore diuini officiorum eos abesse simul cum Episcopo contingat, priuandos non esse distributionibus quodiandis tanquam absentes propter Ecclesiæ utilitatem ex officio sibi attributo, resoluit Monet. de distribut. quotid. par. 2. quæst. 8. num. 16. in ult. impressione.

9. Populo publicandas, &c.] De publicatione Indulgentiarum Papalium à Parochis faciendâ, vide Bert. Lucenf. in praxi crim. Regul. tit. 4. ca. 34. num. 3. vers. Indulgentias item, metipsum de Parocho c. 16. num. 19.

S E S S I O X X I I.

Doctrina de sacrificio Missæ.

- 1 Doctores de sacrificio Missæ agentes.
- 2 Stipendium licet accipere pro celebranda Missa.
- 3 Quod sit iustum ostenditur.
- 4 Sacerdos recipiens à pluribus plura stipendia pro Missarum celebratione, non potest vnica Missa omnibus satisfacere.
- 5 Portionem etiam minimam ex eleemosynis Missarum celebrandarum, non possunt Ecclesiæ, & loca pia sibi retinere.
- 6 Rector beneficij potest Missam per alium celebrare,

- retenta sibi parte si tribuat Sacerdoti eleemosynam congruam.
- 7 Sacerdotes verò debent absolutè integram eleemosynam tribuere celebranti.
- 8 Sacerdos qui Missam suscepit celebrandam cum certa eleemosyna, non potest eandem Missam alteri celebrandam committere, retenta sibi parte eiusdem eleemosynæ.
- 9 Sacerdoti non licet celebrare Missas anticipatè.
- 10 Præcepto de audienda Missa satisfacit qui horas canonicas ex obligatione recitat.

Sacro sancta œcumenica, & generalis Tridentina Synodus, in Spiritu sancto legitimè congregata, præsentibus in ea eisdem Apostolicæ Sedis Legatis, vt vetus, absoluta atque omni ex parte perfecta de magno Eucharistiæ mysterio in sancta Catholica Ecclesia fides, atque doctrina retineatur, & in sua puritate, propulsatis erroribus, atque hæresibus, conferuetur de ea, quatenus verum, & singulare sacrificium est, Spiritus sancti illustratione edocta, hæc, quæ sequuntur, docet, declarat, & fidelibus populis prædicanda decernit.

Barb. Collect. in Concil. Trid.